

INGERUL: Fiii voștri se vor plictisi de amintirile voastre croice.

CONDAMNATUL: Nu știu. Dar, fiii lor vor dori să urmeze exemplul nostru. De câte ori vor mai apărea greutăți, tinerii se vor întoarce spre cei ce le-au înfruntat, nu spre ațipiți și lași.

INGERUL: Ce-ai, frate, cu lașii? Frica e un sentiment omenesc.

CONDAMNATUL: Frica e un sentiment omenesc; dar, când ea domină un om, îl transformă într-un animal abject.

INGERUL: Frumoase idei! (Cască.) Dar mâine vei fi un cadavru banal.

CONDAMNATUL: Demnitatea este mai importantă decât viața.

INGERUL: Mă rog, mă rog, chestie de gusturi. Eu sînt inger pázitor și trebuie

să-mi caut acum un alt suflet, pe care să-l... (Iese, grăbit. Dispare.)

CONDAMNATUL: Pici, dizolvă-te, aparență, formă a singurei morți — acceptarea. (Pauză.) E încă întuneric. Dar, unde sînt eu o lumină. Și, se vede departe. Marea. Valuri verzi ca grînele, ca arborii. Dîre castanii, calde. Zone viorii. Mare în mișcare perpetuă. Aerul e aspru și viu. Aerul neînclatei profaceri. Fără limite. Neînclată îmbiere spre pretutindeni. Potolită patimă viorie. Deschidere spre eternitate. A vieții nemărginite, reînnoindu-se-n alții. Vreme fără timp. Dezmarginirea. Pacca adîncurilor vii. Chiar dacă, uneori, bucuria...

(Lumina se stinge brusc. Rafală de armă automată. Tăcere.)

S F Î R Ș I T

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

V-ați reînnoit abonamentul la revista „Teatrul“? ● Peste aproximativ o lună, veți găsi la chioșcuri almanahul „GONG '80“. Din paginile almanahului veți putea desprinde un pliant care... dar, mai bine, citiți coperta a IV-a a revistei. ● La Teatrul Giulești, regia-rea Geta Vlad repetă Opinia publică de Aurel Baranga. ● Spectacolul cu aceeași piesă prezentat de Teatrul Național din Tg. Mureș a prilejuit și desfășurarea unui simpozion dedicat dramaturgiei, la care, în fața unui public numeros și interesat, au luat cuvîntul Valeriu Răpceanu, Valentin Silvestru, Dan Alexsandrescu, Olah Tibor și Zeno Fodor. ● Actorii bucureșteni au mîncat bătaie de la ziaristi! Într-un minicampionat de bridge, echipa Teatrului Mic și o combinată a teatrelor bucureștene s-au clasat pe ultimele locuri. A cîștigat formația ziaristilor, urmată de echipa Filarmonicii. De

unde se poate vedea că, dacă ai carte, ai parte! ● La Baia Mare se repetă A cincea lebădă de Paul Everac. Direcția de scenă a fost încredințată lui Dan Stoica, autorul pieselor A fost răpit un fotbalist și Duminica inorogului. Dramaturgul e, de fapt, regizor, dar de film. Acum își încearcă forțele în teatru. Să-i dorim succes! ● Teatrul Național din Timișoara are, în sfîrșit, un director, de fapt... o directoare. Lucia Zamfir e prima femeie la conducerea unui Teatru Național, în istoria teatrului nostru. Ii dorim să fie la înălțimea răspunderilor cu care a fost investită. ● La Editura „Albatros“ se află sub teasc, cum se spune, un volum de povestiri din lumea teatrului, intitulat „Pepsi-cola, 38“ și semnat de Mircea Marian, secretarul literar al Teatrului Dramatic din Baia Mare. ● Almanahul „GONG '80“ cuprinde și el, în cele aproape două sute de pagini ale sale, fapte și povestiri din

lumea teatrului. Fapte adevărate, fapte inchipuite, din lumea teatrului de ieri, din lumea teatrului de azi... ● La Teatrul „Ion Creangă“ se repetă Vremea dragostei de V. Kataev, în regia lui Cornel Todea, și Înșir-te, mărgărite de Victor Eftimiu, în regia lui Nae Cosmescu, de la Televiziune. No comment! ● S-au implinit de curînd cincizeci de ani de la moartea lui A. Davila. Măcar cu acest prilej vreun teatru să-și fi propus să joace Vlaicu-Vodă! Dar... ● La Constanța, trupa, revenită din turneul în R. S. F. Iugoslavia, repetă Cel care primește palme de Leonid Andreev (regizor: I. Mazimilian; scenograf: Mihai Toșan; interpret principal: Romel Stănciugel) și Andromaca de Racine, în traducerea lui N. Ionescu (regizor: Gheorghe Jora; scenograf: Mihai Toșan; interpreta rolului titular: Ileana Ploscaru). ●

(Continuare în p. 60)

... 92

JOCUL

de Ion Băieşu

TEATRUL
„NOTTARA“

16 octombrie 1979

La Jocul de Ion Băieşu, distribuţia a înregistrat unele schimbări: Dana Dogaru în rolul fiicei şi Viorel Comănici în acela al doctorului (numele actorului nu apare în program, unde, în rolul respectiv, figurează în continuare Şerban Cantacuzino). Pe o structură a rolului întru totul viabilă, Dana Dogaru aglomerează detalii nenumărate, o cascadeă de interjecţii, vocalize, onomatopee „hazoase“, un gen de răsfaş în rostire, ce devine şi mai supărător prin insistenţă. Din păcate, acest stil de joc, plin de ocheadă, de poante şi complicităţi cu publicul, a făcut prozele — şi aici trebuie numit, în primul rând, Valeriu Preda, al cărui personaj a devenit o indescifrabilă parodie. Nu în aceeaşi măsură, desigur, dar alterări

au intervenit şi în portretele scenice create de actori cu experienţă (Gilda Marinescu, Elena Nica Dumitrescu). Am apreciat linia clară, echilibrată, imprimată rolului de Viorel Comănici, un plus de suptele, faţă de primele spectacole, în interpretarea lui Mircea Jula. Se cuvine menţionat, în mod deosebit, respectul faţă de spectacol, faţă de spectatori şi, nu în ultimul rând, faţă de propria-i profesiune, respect vădit de interpretarea expresivă, discretă, cu nuanţări fine, păstrată „ca la premieră“, pe care o datorăm lui Val Săndulescu.

... 27

CINEMA

de Jean Anouilh

TEATRUL
DE COMEDIE

10 octombrie 1979

Cinema de Jean Anouilh nu însumează încă, pe scena Teatrului de Comedie, un număr prea mare de specta-

cole (se joacă de mai puţin de un an), şi totuşi peste reprezentafie pluteşte un abur dens de oboseală, de plictiseală, parcă. Spectacolul se desfăşoară „au ralenii“, iar încercările de a zdruncina puţin apatia se materializează în agitaţie exagerată (Anca Pandrea) sau în „accese“ periodice de „trăire intensă“, care nu conving de nimic pe nimeni, provocând mai mult uitare decât emoţie (Dan Tufaru). În distribuţie s-a operat şi o schimbare — este vorba de rolul Ludmillei, jucat acum de Violeta Berbiuc (ceea ce programul de sală nu consideră necesar a preciza). Cu regret, trebuie remarcat faptul că noua interpretă nu aduce spectacolului decât o notă de pronunţată stridenţă, de violenţă artificialitate; este aproape incredibil (dar, într-un fel, pasionant de urmărit!) în ce măsură ticuri, clişee de mult perimate, pe care nu le mai întâlnim nici în teatrul de amatori, sint dezgropate de actriţă şi aduse intacte pe scenă, o scenă — să nu uităm, totuşi — profesionistă.

Cristina Dumitrescu

telex-.,teatrul“•telex-.,teatrul“•telex-.,teatrul“

(Continuare din p. 49)

FAIMA urează, în numele colectivului nostru redacţional, „La mulţi ani!“ lui Valentin Silvestru. De curind a fost ziua de naştere a colegului şi colaboratorului nostru fidel. ● La Arad s-au încheiat reparaţiile! Pe durata lor, colectivul a făcut două turnee, cu Menajeria de sticlă de Tennessee Williams şi Incercă-lume de A.

de Herz. Acum, după premiera cu Luceafărul de Detavrancea, se repetă intens Piticul din grădina de vară de D. R. Popescu, în regia lui Mircea D. Moldovan. ● În almanahul „GONG '80“ veţi putea găsi o retrospectivă, bogat ilustrată, a spectacolelor cu piese istorice clasice şi contemporane. ● S-au împlinit patruzeci de ani de la moartea lui George Mihail Zamfirescu ● Du-

pă Idioata, moment fără semnificaţie în activitatea Teatrului „Nottara“, aici a avut loc premiera, în regia lui George Rafael şi scenografia Lidiei Radian, unui spectacol cu schiţe de I. L. Caragiale, intitulat Inele, cereci, botenă şi se pregăteşte, reţineţi, Coriolan de Shakespeare, în regia lui Dinu Cernescu şi scenografia lui Octavian Dibrov. ● (Continuare în p. 95)

E. S. Kocerghin, spectacol majestuos și solemn, prea lent, însă, pentru a păstra pînă la capăt tensiunea pe care uncori izbuteste să-o instaureze. Această tensiune se datorează în primul rînd admirabilului actor I. V. Iljinski, interpretul rolului principal: compoziție concentrată, care îmbină monumentalitatea cu simplitatea, picurînd ici-colo, în oceanul de coplesitoare tristețe și de caldă omenie ale personajului, puțin umor, puțin auto-ironie înțeleaptă.

● La M.H.A.T., în noua sa clădire, modernă, dramaturgia contemporană domină repertoriul. *Vînătoarea de rațe* de A. Vampilov (inscrisă, la noi, în repertoriul Teatrului Mic) atrage publicul în primul rînd prin numele autorului. Spectacolul pus în scenă de Oleg Efremov oscilează între poezie și banalitate cotidiană, încercînd să surprindă esența zbatelor croului principal, Zilov, nestatornicul călător fără busolă. Decorul lui D. L. Borovski — două șiruri de mese ce urcă spre infinit — sugerează ceva din ambiguitatea aspirațiilor personajului, dar funcționalitatea sa nu e destul de limpede, iar interpretarea actoricească (al doilea eșalon al distribuției, în spectacolul pe care l-am văzut) navighează cînd pe apele patetismului romantic (Miagkov, în rolul lui Zilov), cînd pe cele ale veridicității prozaice. Cred că piesa e mai elevată decît spectacolul.

● În schimb, *Legătura inversă* de Aleksandr Ghelman (autor de asemenea cunoscut publicului românesc, prin filmul *Premiul* și prin piesa *Da sau Nu*), se impune atît prin substanța textului, cît și prin valoarea specta-

colului, realizat tot de Oleg Efremov, de data aceasta în scenografia ingenioasă a lui Josef Svoboda (R. S. Cehoslovacă). Pe scena deschisă, practicabile dispuse în trepte sînt încărcate de puzderie de birouri și scaune sugerînd o ierarhie a muncii, a funcțiilor și a răspunderilor. Acțiunea înaintează trepidant, chiar pasionant, urmîrind viața unui șantier, care mobilizează eforturi uriașe: conștiințe, atitudini, convingeri sînt confruntate cu obligația de a îndeplini un angajament pripit, insuficient pregătît, în ultimă instanță, demagogic. Se conturează tipuri de activiști, la diverse niveluri de răspundere, pe diferite trepte ale ierarhiei, tipuri cărora o cehipă de excelenți actori le-a dat consistență și autenticitate. L-am reținut, în primul rînd, pe Innokenti Smoktunovski, în rolul lui Sakulin, primul secretar al Comitetului orașenesc de partid, un tip de activist gînditor, sensibil, concentrat asupra găsirii adevărului, de un ecaln filozofic și cu o intransigență într-adevăr revoluționară, ținînd piept lui Okunev, alt tip de activist, secretar al Comitetului regional, care și-a făcut din lozincă, un mod de a eluda adevărul și din declarații general valabile, o metodă de conducere (personaj foarte bine interpretat de E. A. Evstigneev). Cu asemenea actori, și cu alții ca ei, (Iia Savvina, Zimin, Nevinnii, Davidov etc.), ceea ce ar fi putut părea o problemă „de producție” a dobîndit adîncimea unei drame omenești. Un spectacol al cărui adevăr artistic electriza sala. L-am aplaudat cu căldură.

telex-,,teatrul“ • telex-,,teatrul“ • telex-,,teatrul“

(Continuare din p. 60)

La Zagreb s-a desășurat a douăsprezecea ediție a Festivalului internațional al teatrelor de păpuși în limba esperanto. Teatrul de păpuși din Constanța a luat mai mult de jumătate dintre premiile puse în joc, adică șapte. Cu trei premii colective și patru individuale, dintre care Premiul pentru spectacolul cu cel mai umanist mesaj și Premiul special pentru actrița Aneta Forma-Christu, le-a tăiat celorlalți concurenți esperantiști orice speranță. ● În almanahul „GONG '80” veți putea face cunoștință cu premiile naționale și internaționale așonizite de „Tăndărică”. ● După ce și-a umplut tolba cu pre-

mii, colectivul păpușarilor constănțeni a prezentat publicului de pe malul mării spectacolul Cinci băieți, toți isteți de Emanoil Engel, în regia talentatei Kovacs Ildiko, și repetă Lecția de zbor și cor pentru puilul de cocor (vă place titlul?) și Ioaneș Fărdefrică, amîndouă de Cristian Pepino. Regia ambelor spectacole, Cristian Pepino: scenografia, Ion Chițoiu. ● Și la Teatrul „Ion Vasilescu” s-au încheiat reparațiile. Din presa cotidiană, așlăm că spectacolele vor fi prezentate într-o sală, cităm: „complet renovată, într-o ambianță de confort sporit”. Cam tip T.A.P.L., reclama! Preferam să fim invitați la spectacole de exi-

gență sporită, de calitate sporită. Dar, să mai așteptăm. ● La Oradea, secția română a Teatrului de Stat a prezentat O scrisoare pierdută de Caragiale în regia lui Alexandru Colpacci și scenografia lui Dan Jitianu, Mircea Cornișteanu repetă Mobilă și durere de Teodor Mazilu. Secția maghiară a teatrului a prezentat Kir Iannulea, dramatizare de Mehes György după Caragiale, în regia lui Farkas Istvan, și Tango de Mrozek, în regia lui Alexandru Colpacci. Se repetă Scene din viața unui bădăran de D. Solomon, în regia lui Farkas Istvan.

FAIMA